

DOMOLJUB.

Slovenskemu ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja kot priloga „SLOVENCU“ sredi vsak prvi in tretji četrtek meseca. Ako je ta dan praznik, izide „DOMOLJUB“ dan pozrej. Cena mu je 80 kr. za celo leto. — Spisi in dopisi naj se pošiljajo: uredništvu „DOMOLJUBA“, Ljubljana, v semeniških ulicah št. 2. Naročbina in inserati pa opravništva „DOMOLJUBA“ Vodnikove ulice št. 2. — Naznanila se vsprejemajo in plačujejo po dogovoru.

Štev. 9.

V Ljubljani, 4. maja 1893.

Letnik VI.

Kaj je novega po svetu?

Po mnogih avstrijskih deželah sedaj zborujejo *deželni zbori*, med njimi tudi kranjski, štajerski in goriški. — V prvi seji dež. zbora kranjskega pozdravil je deželni glavar Oton Detela novega vodjo deželne vlade barona Heina; ta je rekel, da mu je pri vsem njegovem delovanju pred očmi namen: Korist in blagor dežele ter da je njegovo vodilo stroga pravičnost in nepristranost. Deželni glavar se je tudi spominjal prejšnjega predsednika barona Winklerja ter mu v ime zbornice izrekel zahvalo za njegovo zaslužno delovanje na Kranjskem. V drugi seji je poročal poslanec Klun o podporah za šolske zgradbe in omenjal, da so načrti, ki jih gosposke delajo za nove šolske stavbe, veliko predragi in v nobeni razmeri z uboštvo nekaterih občin, dasi se leto za letom v deželnem zboru priporoča, da naj bodo v tem oziru skromni in varčni. V Kočevju je novo šolsko poslopje za štiri-razredno deško in trirazredno dekliško šolo proračunjeno na 49.538 gld., v Šmihelu pri Novem mestu dvorazrednica na 16.307 gld., v Grahovem na 11.000 gld., na Breznici na 11.166 gld., v Mošnjah na 11.000 gld., v Igavasi na 9500 gld. itd. Pri splošnji razpravi govoril je obširneje in jako zanimivo g. poslanec Pfeifer. Povdarjal je, da bi se stroški za šolske stavbe jako zmanjšali, ako bi se vpeljal poldnevni uk. Tudi bi otroci, ki imajo daleč v šolo, med poldnem ne postopali in stradali, čakajoč popoldanskega pouka. Govor je bil času primeren. Poročevalec Klun mu je odgovarjal, da se s tem vprašanjem bavijo školniki po drugih deželah, kjer se pogosto nahaja poldnevni poduk. Pri nas se zdaj šole razširjajo, ne vé se pa, kako dolgo bo to trajalo; kadar nam začne voda teči v grlo in bodo narastli stroški za šolo tako, da jih dežela ne bo mogla več zmagovati, bomo morali tudi pri nas krčiti šole in vpeljati poldnevni poduk. Ali neka druga reč je govorniku na srečo; prej je za šolske stavbe dajala hranilnica po 6000 gld. na leto, ki jih je pa odrekla, ko se je ustanovila šola nemškega „Schul-

vereina“. Želeti bi bilo, da bi hranilnica pri svojih ogromnih dohodkih zopet v svoj proračun sprejela to podporo. Podpora je bilo dovoljenih 6000 gld., od katerih dobé: Kočevja (prvi obrok) 1000 gld., Predvor 300 gld., Kovor 200 gld., Šent Lenart 400 gld., Predaslje 300 gld., Reteče 300 gld., Grahovo 400 gld., Igavas 300 gld., Zasp 200 gld., Breznica 300 gld., Lesce 200 gld., Mošnje 400 gld., Rateče 200 gld., Šmihel pri Novem mestu 700 gld., Sv. Trojica 100 gld., Homec 100 gld., Dol 100 gld., Smartno 100 gld., Radence 100 gld., Tribuče 100 gld., Golo 200 gld. — Skupaj 6000 gld. Poročilo o troških za stražo pri živinskih kužnih boleznih je odpadlo, ker reč še ni rešena v upravnem odseku. Zakon o zagradbi hudournika Pišence se sprejme; troški so proračunjeni na 18.000 gld.; država prevzame 9000 gld., udeleženci 3600 gld., drugo pa dežela. Poslanec Povše v imenu upravnega odseka natančno poroča o trtni uši na Kranjskem, dalje o prošnji vaščanov. iz Gor. Kašlja in Zavoglja za vrasnavo Ljubljaničice nad mostom v Gor. Kašlju. Iz prošnje je razvideti, da pretf velika nevarnost ne le zemljiščem na desnem bregu Ljubljaničice, ampak tudi ondotnemu mostu, katerega so vaščani zgradili z velikimi denarnimi žrtvami poleg mnogega dela in voznje. Most je 80 m dolg in veže vasi poljske občine in sploh Posavja z vasi dobrunjske občine. Ker je Ljubljaničica pod Zavogljem izpodjedla v dolgi črti mnogo sveta, bati se je, da bode reka vzela nov tok in bi kašelski most ostal na suhem. Ker voda izpodjedla in odnaša jako dobro in plodno polje, t-r tako posestnikom dela veliko škodo, treba je nemudoma potrebno ukreniti, da se vdiranje desnega brega vstavi in tako zabrani sicer neizogibna razrušitev kašelskega mostu in odstrani veliko nesreče. — V osmi seji je bil sprejet zakon, ki dovoljuje, da se Vrhpolje in Sanabor ločita od vipavske občine in združita v samostalno občino Vrhpolje. Ni pa veliko upanja, da bi se to zgodilo, ker je vodja deželne vlade rekel, da ne bo priporočil tega sklepa cesarju v potrdilo; poslanec Lav-

re n č i š je ob tej priliki natanko pojasnil, zakaj da si občani sami želé to razdelitev in že leta in leta ranjo prosijo. — V deželnem zboru štajarskem se pri vsaki priliki pokaže mrinja nemško-liberalnih poslancev za potrebe slovenskega ljudstva na Spodnjem Štajarskem. Deželni odbor štajarski zanemarja slovenski del dežele v gospodarskem in duševnem oziru, poglaviti namen mu je ponemčevati Slovence. Vsak resnicoljuben človek je prepričan o tem, in vendar so nemško-liberalni poslanci tako predrani, da so očitali letos v deželnem zboru štajarski vladi, da preveč podpira Slovence, da še celo nemških šol ni osnovala v Ljutomeru in Šoštanju. Poslanec Robič je posebno dobro zavrnil nemške govornike ter jim povedal, da je ves njih trud brezuspešen, ker štajarski Slovenci se ne bodo nikdar ponemčili. — Na *Dunaju* po šolah ne molijo očenaša in češčena Marija, ampak so zveržili nekaj drugih molitvic (?), katere lahko skupaj molijo judovski, katoliški in luteranski otroci. To morajo biti pač prave „korje molitvice“! Dunajski nadškof pa zahteva, da katoliške vere otroci po šolah molijo zopet Očenaš in Češčena Marija. Ta stvar se zdaj vlačí po raznih pisarnah šolskih oblastev, a povsod se vidi, da bi najrajše ne dovolili, a se vendar bojé dunajskih kristijanov. Najbrže, da bo minister sam o tem odločil. Tako se godi po naših šolah v Avstriji in potem so še vendar ljudje na svetu, ki pravijo, da nam ni potreba verske šole.

Mi pa pravimo: Kakor očesa v glavi, tako smo potrebni v Avstriji verske šole; ako si te še v pravem času ne priborimo, tedaj bo šlo pri nas vse narazen. — Na *Italijanskem* so imeli dve slovesnosti; papež namreč obhaja petdesetletnico, odkar je bil za škofa posvečen. Kako lepe so te slovesnosti in kako mnogoštevilno se jih vdeležujejo katoličani celega sveta, o tem smo že pripovedovali. Duga slovesnost pa je bila srebrna poroka italijanskega kralja. Ta slovesnost pa se s papeževno ne more meriti, dasi je bila slovesno osnovana. Prišel je ob tej priliki v Rim nemški cesar s cesarico kot gost italijanskega kralja. Obiskal je nemški vladar tudi papeža Leona XIII. ter se mudil pri njem celo uro. — *Ruski car*, dasi ima toliko milijonov podložnih, vendar le ni srečen. V zadnjem času bi bil zopet kmalu skočil s tira vlak, s katerim se je vozil car. Neznani zlobneži odtrgali so šino s tira. Nesrečo je zabranil železniški stražnik, ki je s streljanjem dal znamenje, da naj ustavijo z vlakom. Ta dogodek spričuje da ruski ničvredneži, ali nihilisti, kakor jim pravijo, ne počivajo in da je ta zlobna družal vedno delavna na tihem. Verskega pouka manjka razkolnim Rusom; zapadno brezverstvo oblikuje omikane stanove, od tod zlo na Ruskem. Mnogo bi se na bolje obrnilo, ko bi bili Rusi tako srečni, da bi se zopet združili s katoliško cerkvijo, česar moramo želeti in Boga prositi vzlasti Slovani.

Listek.

Upor Moti-Gedža.*)

(Povest R. Kinlinga.)

V Indiji je živel posestnik, kateri je hotel iztrebiti del gozda, da napravi kavine nasade. Ko so bila drevesa posekana, majhno grmičevje požgano, treba je bilo lotiti se štorov in panjačev. Dinamit je v tem slučaju jako drago sredstvo, ogenj pa deluje prepočasi. Nekomu je prišla v glavo srečna misel, da se porabi za to delo kralj živalij, t. j. slon. Lahko jih koplje s svojima klikama in vlačí panjače z vrvjo proč. Tako je storil posestnik. Najemal je po jednega, po dva, po tri slone, in začel delo. Najboljšega slona je imel najslabši priganjač ali „mogut“. Ime tej izvrstni živali je bilo Moti-Gedž. Slon je bil polna in neodjemljiva lastnina svojega moguta, kar bi pa ne moglo biti, ko bi v deželi veljali domači zakoni, kajti Moti-Gedž je bil slon, kakoršnega bi lahko zavidali indijski kralji, in ime njegovo pomenjalo je v prevodu: biser mej sloni. Pod angleško upravo je pa priganjač Diza lahko mirno imel svojega slona. Povedati moramo, da je bil nezmernež. Ko mu je Moti-Gedž zaslužil mnogo denarja, se je upijanil

in tolkel slona z železno kljuko palice svoje po občutljivih parkljih sprednjih nog. V taci slučajih se pa Moti-Gedž vendar ni jezil in ni poteptal do mrtvega svojega gospodarja, kajti vedel je, da ga neha tepsti in jame poljubljati po rilcu, plakati in imenovati ga: svojo ljubezen, svetlobo duše svoje in mu dá vodke. Moti-Gedž je jako rad imel vodko, posebno arak. Če mu niso dali boljšega, pil je tudi rad palmovo vodko. Potem se je Diza navadno ulegel slonu mej noge in zaspal. Ker je Diza za to navadno izbral sredo kakih kolovozov, je Moti-Gedž skrbno varoval svojega gospodarja, kajti ni pustil dalje niti vóz, niti pešcev, niti jezdecov. Vsak promet je prenehal, dokler se ni izljubilo Dizi prebuditi se.

Dokler je delal dnino pri posestniku, ni bilo misliti na spanje. Zasluzek je bil prevelik, da bi ga bilo kazalo izgubljeni. Diza je sedel po cele dni na vratu Moti-Gedžu, dajal mu povelja, in ko je Moti-Gedž ruval s svojimi prekrasnimi klikami panje, ali vlekel s svojimi močnimi pleči za vrv, je Diza tolkel ga z nogami po tilniku in nazivljal ga kralja vseh slonov. Ko je prišel večer, dobil je Moti-Gedž celo merico araka in zalil ž njim 300 funtov zelene krme. Diza se je tudi udeleževal tega popivanja, potem pa pel pesmi, sedeč slonu pred nogami, dokler ni prišel čas, da je zaspal. Jedenkrat na teden peljal je Diza slona k vodi in ko se je ta valjal po vodi, ga je on drgnil s metljo in strgal z opeko. Potem je Diza ogledal mu noge, preiskal mu oči, obrnil ušesa, če ni kje kacic ran, mozoljev ali vnetij. Ko se je končalo to ogledovanje, vrnila sta se, Moti-Gedž ves črn in blesteč, mahajoč z dva

*) V tej povesti se duševne zmožnosti slonove pač preveč povzdigujejo. Pisatelj je pa nam slona opisal, kakor o njem mislijo preprosti vračni ljudje v Indiji. Vsaj se tudi pri nas dobé ljudje, ki verujejo, da živijo popolnoma razumijo, kaj ljudje govoré. Resni prirodoslovci tudi slonom nikakor ne priznavajo takih duševnih sposobnosti.

Cerkev in šola.

Romarska božja pot na Trsatu.

S Trsata se nam piše: Dne 10. maja obhajamo v romarski cerkvi Matere božje slovesno „prihod bišice Matere božje“ na Trsat in ta dan je prvi mej velikimi shodi v navadnem letu. V imenovani cerkvi je pa služba božja od sv. Jurja do sv. Mihaela: prva sv. maša je vsak dan ob 5. potem ob 6., 7., 8., 9., zadnja pa ob 10. uri. Ob nedeljah in praznikih je ob 10. uri peta sv. maša s pridigo; na binkoštno nedeljo, na veliki Smaren dan (15. avgusta), na rojstvo Matere božje (8. septembra) in na kvaterno nedeljo v jeseni je pa slovesna sv. maša s pridigo zjutraj ob 5. Maja meseca so smarniščne pridige vsak dan ob delavnikih ob 7. uri zvečer, ob nedeljah in praznikih pa ob 5. uri popoldne s slovesnimi hrvaškimi litanijami Matere božje. Slovenske pridige so: zvečer pred malim Smarnom (7. septembra), kvaterno soboto v jeseni popoldne proti večeru in kvaterno nedeljo zjutraj ob 5. uri, ker je bilo do zdaj te dneve najvč Slovencev. Tersaške božje poti pa se ni treba bati, ker kdor ne more hoditi, se lahko pelje iz Reke po cesti na Trsat in ne rabi več, kakor pol ure z reškega kolodvora; kdor hoče pa na božji poti pokoro delati, gre lahko po krajši poti ali pa po stopnicah, katerih je 410, in ako gre peš s kolodvora, ne rabi več, kakor $\frac{1}{4}$ ure, ako gre tudi prav počasi.

metra dolgo odlomljeno vejo, katero je držal v svojem rilu. Diza pa spletajoč svoje dolge, mokre lase.

Tako sta mirno živela in prisluzila mnogo denarja, dokler se v Dizi ni zopet vzbudila želja po pijančevanju. Hrepenel je po pijanosti, kajti majhne pijače niso za drugega, da mu jemljó moštvo. Šel je k posestniku in mu plakajoč naznanil, da mu je umrla mati.

„Saj ti je že umrla pred dvema mesecema, ko smo poslednjikrat želi; poprej ti je pa umrla tudi že jedenkrat lansko leto, ko si delal pri meni“ — rekel je posestnik, ki je dobro poznal navade domačinov.

„Ne, zdaj je umrla moja teta, ki je bila za-me druga mati“, pomagal si je Diza iz zadrege in se močneje zajokal. — „Zapustila je osemnajst majhnih otrok brez strehe in jedi in sedaj boš moral jaz polniti male želodčke“ — rekel je Diza in tolkel z glavo ob tla.

„Kdo ti je prinesel to naznanilo?“ vprašal je posestnik.

„Dobil sem pismo“.

„Pa saj pošta k nam že ni prišla ves teden. Pojdi na svoje mesto!“

„V naši fari razgraja vročnica, in vse moje žene so pomrle“ — vpil je Diza in ves čas so ga zalivale neposiljene solze.

„Pokličite Šejhuna, on je z Dizo iz jedne vasi“, rekel je gospodar. — „Sejhun, ali ima ta mož ženo?“

„He,“ rekel je Sejhun, „ne, nel Nobena ženska v naši vasi ga še ne pogleda — rajši bi vsaka tega-le slona.“ In Sejhun se je zasmejal.

Nazaj pa bo šel veliko ložji, posebno, če se priporoči tržaški Materi božji in si bo očistil vest in se okrepal pri Gospodovi mizi, kar se lahko opravi, ker so spovedniki Slovenci, in ob enem more še pomagati svojim ranjnim s popolnim odpustkom, katerega je podelil tej cerkvi Leon XIII. vsem enkrat v letu, katerikoli dan, ako se spovedó in obhajajo kjerkoli in obiščejo to cerkev in zmolijo v njem 5 ali 6 očenašev in češčena Marija po namenu svetega Očeta.

Podobe iz življenja. (Dalje.)

22. Iz ljubezni do matere.

Trda srca so po svetu, katerim ni nič sveto. Ne poznajo niti ljubezni nedolžnega otroka do starišev, vse mora služiti njih pohlepu po zlatu.

Sodnijski sluga odpre vrata v sodno sobo, in deček vstopi pred sodnike. Že je pred njimi v svoji berni obleki, suknjica mu je celó že urasla; glavo poveša, v roki, mraza otrpli, drži kapico — a pozna se mu, kako glasno in hitro mu bije srce, srce štirinajstletnega dečka! Sodni predsednik prebere obtožbo, na kar vpraša zastopnik državnega pravdnika: „Janko M., ali priznaš, da si izneveril štiri petice, katere ti je dal tvoj gospodar tovarnar, da bi se peljal z vozom?“ Ni glasu iz us'nic zatoženčevih

Diza je dalje rjovel in jokal.

„Nehaj že, če nočeš sebi slabo!“ zaklical je posestnik. „Spravi se na delo!“

Diza se je osrčil.

„Ne! Sedaj pa povem resnico!“ — rekel je, solzeč se. — „Že dva meseca je minolo, ko nisem bil pijan. Hočem odpusta, iti izpred oči trojih in napiti se kje daleč od tvojega blagoslovljenega posestva. Tako tebi ne naredim nobenih skrbi.“

Posestnik se je zasmehljal.

„Diza“, rekel je, „ti govoriš resnico. Takoj bi te odpustil, ko bi kdo drugi mogel voditi tvojega slona, dokler se ti ne povrneš. Ti veš, da uboga samo tebe.“

„Oslepim naj, če se ne povrnem v desetih dneh. Zakolnem se pri svoji veri, pri svoji vesti, pri svoji duši! Kar se pa tiče teh deset dnij, prosim gospod, da semkaj pokličem slona.“

Gospodar je dovolil, in na močen Dizov krik, ki je kar letel skozi ušesa, pokazale sta se klika izpod sence drevesne skupine, kjer je Moti-Gedž pričakujoč gospodarja metal prah po-sebi.

„Ljubček mojega srca, daj mi uho“, — rekel je Diza, ko se je ustavil pred slonom.

Moti-Gedž je dal svoje uho in objel Dizo z rlicem.

„Pojdem od tod“, — rekel je Diza.

V očeh Moti Gedža se je zasvetilo. On je kakor njegov gospodar ljubil pohajkovanje. Sprehajajoč se, se po strani lahko izkopljejo vsakovrstne stvari.

„Zakaj si tako preva il s ojea dosedanjega gospodarja?“ Le solza priteče po bledem licu v odgovor. „Ali so te mogle štiri petice tako preslepiti, da si zastavil svojo dosedanjo nedolžnost?“ Druga solza je kanila na lice, potem tretja, jokal je deček. Javni tožnik je nepotrpežljiv: „Povej vendar ves dogodek, kako je bilo?“ — Obile solze je pretakal deček, kapale so na leseno ograjo, omakale so mu tudi kapico, s katero si jih je brisal; naposled je le še ihtel. Tresočim glasom nato pripoveduje nekdanji delavec v tožnikovi tovarni za bronaste izdelke: „Ravno slabo vreme je bilo oni dan — zelo mrzlo in vetrovno, neprenhoma je deževalo, jaz pa sem bil celi dan na cesti, ker me je gospod pošiljal. Ob petih sem prišel domov ter hotel povziti svojo skromno malico, toda moj gospod mi ukaže prčeč nesti v staro mesto zavoj bronastih klinov, češ da jih ondi nujno potrebujejo, jaz pa lahko po poti malicam. — Zavoj je bil hudo težak, komaj sem ga nosil.“

„In ravno ko je bil tako težak, ali ti ni dal zato gospod denarja, da bi se peljal?“

„Ne, zato ne, gospod tega ni nikdar storil; podplati mojih škornjic so bili popolnoma raztrgani, noge sem imel mrzle kot led, ker sem imel v obutali vedno mokro. To sem povedal gospodu.“

„Torej ti je zato dal denar?“

„Ne, mislim, da zato že ne, ker ni poznal gospod nese ruto, jo razvije in položi štiri petice vsako posebej nikdar usmiljenja.“

„Ti stara, nerodna svinja, pa ostani tukaj in delaj.“

Četudi si je slon prizadeval kazati se zadovoljnim, vendar je veselje iz oči mu zginilo. Ni maral ruvati štorov, ker je to kvarilo njegove zobe.

„Pojdem za deset dnij, ljubček mojega srca! Daj svojo desno nogo, nagubančena žaba iz izsehle luže, odštejem ti na njej to število.“

Diza je vzela železno kljuko in odšel Moti Gedžu deset udarcev po parkljih.

Moti Gedž je stokal in od bolečin prestavljaval noge.

„Deset dnij delaj, ruj šture in ubogaj vse Šejhuna. Posadi ga hitro sebi na vrat.“

Moti-Gedž je zavrnil konec svojega rilca, Šejhun je postavil nogo nanj in na mah je zletel slonu na vrat.

Diza je podal ankus — težko železno palico z ostrim koncem. Šejhun je udaril slona po glavi, kakor kamenar udarja po kamenju. Moti Gedž je zarjuvel skozi svoj rillec.

„Stoj mirno, mrjasec! Deset dnij boče Šejhun priganjač tvoj. Sedaj se pa poslovi od mene, ljubljeno čudovišče! Varuj svoje dragoceno zdravje in ubogaj, moj poveljitelj, kralj, biser med sloni, najlepša lilija na polju! Zdrav ostani!“

Moti-Gedž objel je s svojim rilcem Dizo in ga dvakrat privzdignil. Tako se je navadno poslavljaval od gospodarja svojega.

„Sedaj bode delal“, — rekel je Diza posestniku. „Moremli jaz iti?“

Posestnik je prikimal in Diza je izginil mej drevjem, ali Moti-Gedž se je odpravil rovat šture.

„Zakaj pa vendar?“ Tožnik je bil zopet nepotrpežljiv. „Ob šestih bi moral biti že nazaj, da bi stopil za gospo k lepotničarici. Gospod je dejal, da pride omnibus v 20 minutah v staro mesto, v istem času zopet nazaj; tako bi prišel tudi jaz lahko nazaj že do šestih; le zato mi je dal štiri petice. Pristavil je še, da pomalicam lahko v vozu.“

„In kaj si storil ti z denarjem?“

Odgovarja deček zopet le s solzami. To je pa staremu sodnemu predsedniku preveč, zakaj ostro okari dečka: „Ne kremži se vedno, to je nadležno; odgovarjaj naravnost!“

Ubogega dečka so ostre besede preplašile. Zato dalje pripoveduje: „Prav na voz sem hotel stopiti, ko se spominim, da moja mamica in majhna sestrica doma celi dan nista imeli griljeja; zakaj mamica so bili bolni in niso mogli šivati, s šivanjem pa so živili, odkar so oče umrli, sebe in mojo sestrico Jerico, ki ni mogla še ničesar sama prislužiti. Kako lahko jima nekoliko pomorem, mislil sem si; saj prav tako hitro lahko tečem, kakor hitro voz omnibus, zvečer bodem pa dal ubogi mamici prihranjena petice.“

„Ali v tem trenutku nisi mislil, da nisi prav storil?“

„Da, to sem mislil, tekel sem tudi za vozom, ah bil je že poln, na prihodnjega pa nisem mogel čakati.“

„Ali si pa mogel nositi težki zavoj?“

„Včas h kar nisem mogel naprej, nogi sta mi otrp-

Šejhun je jako prijazno ravnal z njim, pa vendar se je Moti-Gedž čutil nesrečnega in izgubljenega ves čas. Šejhun mu je dal nemalo sladkih koreninic in praskal ga je pod podbradkom. Majhen Šejhunov deček igral se je z njim zvečer po delu, in žena Šejhunova imenovala ga je ljubčkom svojim. Moti-Gedž pa je kakor Diza bil po natori ustvarjen za samsko življenje in ni razumel teh rodovinskih radostij. Manjkalo mu je njegovega pijanega gospodarja, pijanega spanja, divjih pobojev in divjega laskanja. Vendar je pridno delal, da se mu je čutil posestnik.

V tem je Diza se klatil po poti, dokler ni zadel na svatbeni spreved svojega lastnega rodu.

Popivajoč, plešoč in udajajoč se razuzdanemu veselju s svojimi zemljaki, je popolnoma pozabil, kako da teče čas. Naposled je prišlo jutro najstarejšega dne, ali Diza se ni povrnil. Moti-Gedža spustili so z vrvi na dnevno delo. Stresel se je, pogledal okrog, imajal s pleči in odpravil se v drugo stran, kakor s kakim posebnim namenom.

„Hi, ho! nazaj, nazaj“, zakričal je Šejhun. „Pojdi nazaj in postavi mene na vrat, nesrečna gora, lepota vrhov! Stoj na mestu, lepota vse Indije, ali ti pa polomim vse parklje na tvojih debelih nogah.“ Moti-Gedž je malo zarjotel, ali ni ubogal. Šejhun je tekel za njim z vrvjo in ga je vjel. Tedaj je Moti-Gedža naprej nagnil ušesa, ali Šejhun se zato ni zmenil, dasi je razumel ta znamenja, temveč je glasno zakričal nad njim.

nili, in mislil sem, da se zgrudim vsak čas — a poživila me je vedno misel, kako veseli bosta uboga mamica in sestrice, ko jima prinesem štiri petice; tekel sem vedno za vozom. Ko se je omnibus kdaj ustavil, da so vstopile nove gospe, porabil sem to priliko, da sem se oddahnil. Na ziduem mestu sem pa vendar opešal, moral sem sestiti na cestni kamen. Rešil pa me je neki prijatelj, ki mi je nesel zavoj prav v staro mesto, ker je šel isto pot.“

„Ali si pa bil ob šestih že doma, kakor je hotel gospod?“

„Bil sem še pet minut preje doma, ker sem hitreje, tekel, kakor vozi omnibus.“

„Gospodarjev knjigovodja te je vendar na poti videl; zakaj si torej lagal gospodu, da si se peljal?“

„Bal sem se, da bi mi gospod denar nazaj vzeli; saj mi je pa tudi utrgal pri nedeljskem izplačilu one štiri petice.“

„Ali si pa dal svoj denar res materi?“

„Da, in jokala je ter me vprašala, kje sem ga dobil; rekel sem ji, da so darila, potem je bila vesela.“

Poklicali so priče.

Prvi pride gospod tovarnar. Prevzetnost mu je sijala z obraza. V bistvu pove isto, kar deček nasvetuje pa, da kaznujejo dečka, ker je zlorabil njegovo „dobro srce“, da bode v svarilen vzgled drugim.

Sedaj pokličejo dečkovo mater. Prepadla blede žena vstane s klopi ter stopi k sodni mizi. Lasje njeni so ob sencih že sivi in hrbet sklonjen; poznati je bilo, da je to jedna onih mater, ki sključene presede cele dni in cele

noči pri delu, ki trpe glad in žejo, ki darujejo vse svoje moči, da prislužijo nekaj bornih petic, — vse le iz ljubezni do svojih otrok; tudi njene oči so otrple in motne, solzé se od utrujenosti. In sedaj pred sodnijo naj se zagovarja, zakaj je vcepila ljubezen do matere svojemu otroku v srce! — Ne izpregovori besedice, ni jej tudi mar sodnikovo vprašanje, tresoča roka išče v žepu, prinese ruto, jo razvije in položi štiri petice vsako posebej na zeleno mizo sodnikovo. Le zamolkel vzdih se jej izvija iz prsij. Čemu tudi govoriti?

Kakor večkrat v življenju pové nemil obraz več, kakor more sto besedij, tako je povedala tudi to tiho ravnanje uboge žene mnogo, neizrekljivo mnogo — saj je bilo izraz prave materinske ljubezni! Vzemite nazaj uborne vinarje in posušite mu solze; zame je nedolžen. Morda tudi danes ni imela kaj jesti, prav radi teh štirih petic ne — kaj temu, njen ljubljenec je trpel zanjo, ona trpi zanj. Te misli so vstajale v materinem srcu. Mogoče, da so nekoliko odmevale tudi v srcih sodnikov; zakaj za trenotek je bila smrtna tišina v sobi, zatem pa zopet izpregovori namestnik državnega pravdnika. Ker je dokazano, da je toženec ukaz izpolnil že pet minut preje, kakor je bilo odločeno in je delal vse iz dobrega namena, so mu to razlogi, ki zmanjšujejo krivdo. Zato nasvetuje najnižjo kazen, zapor jeden dan. Eu sam vsklik, katerega nikdar ne pozabi, kdor ga je čul, izvije se iz prsij uboge žene, in zopet je tihota. Sodniki so pritrdili nasvetu, in blagi deček nastopi takoj svojo kazen.

„Ne, bratec, s tem me ne prestrašiš! Pojdi na svoje mesto, vragov sin!“

Moti-Gedž je pa še bolj naprej obrnil svoja ušesa in zarjovel je v svoj rilec. Tega je bilo dovolj. Potem je Moti-Gedž, kot pohajač z rokami v žepih, počasi z vejico v rilec namesto zobotreba hodil po otrebljeni poljani, kakor bi se posmehoval drugim slonom, kateri so delali.

Sejhun je povedal gospodarju, kako je. Gospodar je z bičem v roki prišel jezen iz hiše. Kot odgovor na to ljubeznost belega človeka je Moti-Gedž planil nanj preko vse razčiščene poljane, in ustavivši se blizu hiše, je glasno zarjovel in položil svoj rilec naravnost na verando. Potem je dolgo stal, veseleč se svojega nagajanja se je tresel, kolikor se le more tresti ta velika žival.

„Treba ga je naučiti“, rekel je gospodar. „Tako bode tepen, kakor še ni bil nikdar noben slon. Daj Kala-Negu in Nezimu dvanajstfuntni verigi in ukažite jima, da mu vsak dá dvanajst udarov.“

Kala-Neg, v prevodu Crna kača, in Nezim bila sta največja slona na posestvu in jedna njiju dolžnostij je bila, izvrševati najhujše kazni pri slonih, ker tega noben človek ne more storiti s svojimi močmi. Vzela sta verigi, kateri so rabili namesto bičev, in rožljajoč ž njima v rilih sta se mu jela s strani približavati, da bi ga obala z dveh stranij. Moti-Gedž v svojem 39letnem življenju še nobenkoli ni bil kaznovan in tudi sedaj očevidno ni imel veselja podvreči se temu novemu poskusu. Cakal je, obračajoč glavo sedaj na desno sedaj na levo opazujoč, kje bi se v debele lakotnice v Kala-Negu dali globoče zasaditi topi

„zobje.“ Kala Neg ni imel klikov, zato je pa naposled se umaknil daleč v stran Moti-Gedžu, četudi je veriga bila znamenje oblasti, in delal se je, kakor bi verigo imel le za zabavo. Kar se pa tiče Nezima, se je že davno obrnil nazaj in storil po svoje. To jutro ni imel veselja do pretepanja. Tako je ostal Moti-Gedžo sam in široko vzdigoval ušesa.

Posestnik ni več silil in Moti-Gedž je dalje za zabavo ogledaval posestvo. S slonom ki neče delati, in ni privezan na vrvi, je ravno tako težko ravnati, kakor z 80 tonnim topom, ki se odtrga na ladiji v grdem vremenu.

Moti-Gedž je tepljal svoje stare tovariše po hrbtu, kakor bi jih popraševal, je li lahko rovati šture? . . . Delal se je, kakor bi slonom hotel reči, da je neumnost delati, da imajo neodjemno pravico opoldne dolgo počivati, šetajoč tja in sem je kaj slabo vplival na druge slone, dokler se ni povrnilo solnce in se je povrnil na svoje stojišče, da dobi krme.

„Če nečeš delati, pa tudi ne bodeš jedel“, rekel je Sejhun jezno. „Ti divji neizobraženi slon, poberi se nazaj v temne gozde.“

Majhni temnokoži otrok Sejhunov je plazil se po tleh in stegoval svoje debele ročice k velikii senci v vratih. Moti-Gedž je dobro vedel, da je ta otrok za Sejhuna najdražje bitje na svetu. Stegnil je rilec in ga zaobrnil na tak vabljev način, da je temnopolti otrok z veselim klicem skočil nanj. Moti-Gedž je hitro vzdignil otroka in ga držal v zraku 12 čevljev nad očetovo glavo.

Ko opozori sodnik ubogo mater, naj vzame štiri petice, ker so njena last, zmaje reva z glavo in pokaže molče na tovarnarja, češ, ni vajen potrebe, naj si opomore s temi vinarji. Zarudel je tovarnar — bral je ženi z obrata misli. A ljubezni bogatin ni hotel umeti! —

Pretekla je noč, grozna, dolga noč za ubogo, postarano ženo in njeno hčerko. Zopet je dan. V gručah pohajajo

ljudje po cestah, nikdo ne misli na bedo ubožno oblečene žene, ki stoji s hčerko, mraza premrlo, pred ječo.

Naposled vendar! — „Že gre, mamica!“ malo dekletce veselo vsklikne, hiti svojemu bratcu nasproti ter ga objame, saj je prost njen ljubi bratec! — Uboga žena pa si obrne skrito solzo, ko vidi pred seboj dečka, trtvo trdosrčnosti, mladega mučenika zaradi ljubezni svoje do predrage matere.

Gospodarske in obrtnijske stvari.

Na Švicarskem so začeli mnogi prodajalci med *pšenčne otrobi* mešati riževe otrobi, ki nimajo nobene krmske vrednosti. Tudi pri nas moramo paziti, kajti pri kupčijah se dostikrat godé velike sleparije.

Oves in napajanje kónj. Na Angleškem so napravili sledečo poskušnjo. Dali so konju ovsu žreti; ko ga je povžil, so konja napojili. Čez četrto ure so ga zaklali ter razparali. Našli so, da je voda oves iz želodca v črevo spravila. Ovsu torej konj ni prebavil. — Vzeli so drugega konja ter mu dali prej piti potem pa ovsu zobati. Tudi tega so že čez četrto ure zaklali in razparali in našli oves večinoma prebavljen še v želodcu. Samo to pa, kar žival prebavi, jej koristi. Zatorej prej konja napoji, potem mu daj zobati! (Dolenjske Novice.)

Krompirjeve kltce (štrece) so škodljive. Pomladi začne krompir v kletih, ki nimajo prepriha, kaliti. Mnogi pokladajo tak krompir s klicami vred živini. Ker

se pa v klicah nabere strup „solanin“, zbolí živina, ako vziva tak krompir. Kdor torej poklada živini sedaj krompir, mora klice odstraniti.

Goveji hlev. Nič ni bolj napédnega pri naših kmetih, kar živino zadeva, kakor hlevi, ker vse napake, katere morejo imeti hlevi, so v njih združene. Mnogo bolezní pride na živino samo radi nesnažnih in zadublih hlevov. Goveji hlev naj ne bode niti prevelik, niti premajhen; njegova velikost se mora ravnati po številu goved, to je hlevi naj bodo urejeni tako, da se živina v njih brez potrate prostora primerno postavi, lahko oskrbuje in pregleda. Ako stoji živina v dveh vrstah, mora biti hlev 7 do 8 metrov širok. V hlevu morajo biti krave po 1 meter in 20 centimetrov, voli pa po 1 meter 60 centimetrov jeden od drugega. Visokost hleva bodi 3 metre 80 centimetrov. Staje morajo imeti nekoliko strmca. Pri jaslih naj bodo za 5 decimetrov višje, kakor pri jarkih, po katerih

Veliki Bog! zaklical je Šejhun. — Prinesem ti dvanajst kolačev iz najboljše moke, po dva čevlja velike in namočene v rumu, poleg tega pa še 200 funtov mladega sladornega trstja. Usmili se me in spusti na tla mojega bednega dečka, v katerem je vse moje življenje, vse moje veselje!

Moti-Gedž je spustil otroka na tla in položil ga mej sprednji nogi, kateri bi lahko razteptali na kosce Šejhunovo kočo, čakal je, da se mu dá obljubljena krma, in še le, ko jo je dobil, je temnokoži otrok se nepoškodovan izplazil izpod njega.

To noč je Moti-Gedž spal in videl Dizo v sanjsh. Jedna iz mnogih tajnostij slonovega življenja je ta, da njih ogromno telo potrebuje manj spanja, kakor katera koli druga žival. Zanj je dosti štiri ure spanja, dve do pol noči, ko leži na jedni strani, in dve po pol noči, ko se preobrne na drugo stran. Ostale ure po noči pa slon já, premiče se semtrtja in lahko grči.

O polnoči je Moti-Gedž odšel s svojega stojišča, ker mu je prišlo na misel, da leži Diza pijan kje v temnem gozdu brez vsakega varstva. Vso noč je stikal po gostem grmovju, težko dišoč, trobeč v svoj rillec in migajoč z ušesi. Šel je tudi k reki in bredil po plitvih mestih, kjer ga je Diza navadno umival, pa tudi tam ni bilo nobenega odgovora. Dize ni našel, zato je pa jako vznemiril druge slone na posestvu, in skoraj do smrti je prestrašil nekaj ciganov, ki so prenočevali v gozdu.

Ko se je naredil dan, povrnil se je Diza. Bil je jako pijan, in bal se je nesreče, ker se ni povrnil o pravem času. Poznajoč naravo svojega slona, je veselo se oddahnil, ko je zagledal, da je hiša in vse posestvo celo, nepoškodovano.

Moti-Gedž bil je na svojem stojišču in je čakal ta jutruka. Po svojem nočnem sprehajanju čutil je silen glad.

„Pokličí svojo žival,“ rekel je posestnik.

Diza je čudno zakričal v tem tajinstvenem jeziku, v katerem so po mnenju nekaterih mogotov govorili na Kitajskem o začetku sveta, ko še neso vladali ljudje, ampak sloni. Sloni nikdar ne skačejo ali lahko tekó. Ko bi slon hotel dočeti brzovlak, bi ne skakal, pa bi ga vendar dočel. Tako je Moti-Gedž stal pred posestnikovo hišo, predno je opazil Šejhun, da je slon ostavil svoje mesto.

Moti-Gedž je planil k Dizi, da ga objame, veselo trobeč z rillecem. Žival in človek sta plakala, tipala drug drugega, da se prepričata, da sta zdrava in nepoškodovana.

„Sedaj pojdiva delat“, rekel je Diza. — „Vzdigni me, sin moj, veselje moje.“

Moti-Gedž ga je vzdignil na vrat, in odšla sta rovat in proč vlsčit najtežje šture.

Posestnik se je preveč čudil, da bi se jezil.

se odteka gnojnica. Najbolje je, ako se hlevi obokajo; če je pa strop lesen, naj se omečejo. Staje naj se nabijejo s kamenjem, pa ne z robotim, da se živina na njem ne poškoduje. Jarki za odpeljavo gnojnice naj se naredé za vsako stajo in sicer po 30 centimetrov široki in 44 centimetrov globoki. Pokrijejo naj se z debelimi deskami. Okna so pri naših hlevih navadno premajhna, naredé naj se nekoliko večja. Neobhodno potrebna je tudi naprava lukenj nad okni ali pa dimnikom podobnih, iz posmoljenih desk napravljenih odduškov, skozi katere odhajajo iz hleva

živini škodljive pare. Gnojišče bodi 1 meter globoko in s kamenjem potlakano; zraven njega se napravi gnojnična jama, v katero po jarkih odteka gnojnica iz hleva. Naj-pripravneje je, ako se jarki iz hleva izpeljejo pod pragom in se naredé tako imenovane „vodne zapore“ to je naprave, skozi katere se sicer lahko odteka gnojnica iz hleva, para pa ne more uhajati iz gnojnične jame v hlev. Tudi so hlevi škodljivi, če se ne čedijo, če so prašni, čez in čez s pajčevino prepreženi, da se zaredi mnogo mrčesov, ki živino neprenehoma nadlegujejo.

Razne novice.

(Kranjska gimnazija.) Izvedeli smo, da je naučno ministerstvo kranjskemu mestnemu zboru naznanilo pogoje, pod katerimi bi se v Kranju ustanovila, oz. ponovila vjšja gimnazija. Javljajoč to novice z največjim veseljem želimo le, naj bi se vse storilo, da se ugodno reši ta zadeva in hkrati zahvaljujemo vse tiste, ki so s svojo vstrajnostjo pomagali dobri stvari k zmagi.

(Grozne zločinstvo.) V Z. limljah pri Igu je 20. apr. zvečer hudobna roka učinila silen božji rop. Odnesele so lopov iz tabernakeljna monstranco in ciborij s presv. R.šnjim Tel-som vred, v žagradu pa je vzel kelih in nekoliko cerkvene oprave. Ko se je danes zjutraj hotel gospod župnik napraviti za sv. mašo, opazil je nezastihan, res strahovito grozen zločin.

(Pogreb pokojnega g. J. Potočnika.) Z Brezovice: V sredo, 26. t. m., smo položili trobljive ostanke umrlega, od vseh najglobokeje spoštovanega in ljubljenega župnika, prečast. g. Jan. Potočnika, v naročje bladne zemlje. Iz župnijske hiše so nesli cerkveni ključarji truplo preblagoga rankega v sprevodu, katerega je vodil prečast. gospod kanonik Flis v navzočnosti obile čast. duhovščine, gosp. okrajnega glavarja i. dr., in kateremu se je pridružitlo kar najštevilneje farno občinstvo, mimo cerkve in po ovinku drugo pot nazaj v cerkev. Ondi se je bralo več sv. maš in tudi péla črna sv. maša od prečast. g. kanonika Flisa za dušo preselivšega se. Prečast. g. kanonik je tudi v prekrasno zloženem, jedrnatem in ginljivem govoru pokazal, da se je vse zgodilo po najsvetejši volji božji, orisal je vzorno življenje in uspešno delovanje umrlega g. župnika in željno ljudestvo potešil s tem: da rankega duh še vedno čuva nad njimi in prosi Boga za nje in pridejal, da mu skazujejo največjo ljubezen s tem, da se ravna po rankega naukih. Ljudstvo je bilo jako ginjeno in je glasno žalovalo po rankega gospodu. — Ker v kratkem pričakujemo natančnejšega in obširnejšega pojasnila, naj samo te besede omenjajo ta, za Brezovico tolikanj usodepoini, nepozabljivi dan.

(Vmeščeni) so bili 23. aprila čast. g. Fr. Povše, do sedaj župnik na Ježici, na kanonikat v Novem Mestu; katehet gospod Simon Zupan na župnijo na Ježici; gosp. kurat Matej Sitar na župnijo Sent Jurju pri Šmarju in gospod župnik A. Šimenc na župnijo Sv. Lovrenca na Dolenjskem. — Včeraj pa je

bil kanonično vmeščen na svoj beneficij „pri božjem grobu“ v Štepanji vasi Konstantin vitez Steinberški, provizor v Zwickenbergu na Koroškem.

(Kazen božja.) Kakor poroča „Katol. Dalmacija“, dogodil se je grozen slučaj v Zadru na letošnjo Velikonočno nedeljo med vojaki. Našel se je namreč med vojaki zlobnež, ki je ta dan v zasmeh pristopil k sv. obhajilu, ne da bi bil popreje opravil spoved. Toda to še brezvestnežu ni bilo dovolj. On si je vzel sv. hostijo iz ust ter jo shranil v svojo denarnico. Ko je prišel domov, izvlekel je pri kosilu sv. hostijo iz denarnice, položil jo na mizo ter rekel kakor v šali tovarišem: Vi poskušajte to, jaz hočem ono. Toda z Bogom se ne gre skušati; komaj je namreč izgovoril te besede, začutil silno slabost v sebi ter se v malo trenutkih zgrudi mrtev na tla ter mahoma očrni vse njegovo truplo. — Dne 17. t. m. pa poroča ravno tisti list iz Šibenika drug grozen slučaj. Neki mladenič Ive Sarić se zbudi po noči in vpraša svoje tovariše, koliko je ura. Ko izve, začne neusmiljeno proklijati vse, kar je svetega, posebno pa mater božjo, ki jo vzlasti v bližnji vrhpoljski romarski cerkvi časté. Do tedaj vedno zdrav, nakrat umolkne. Pokličejo duhovnika, toda ni ga mogel spovedati; za malo časa izdahne svojo dušo.

(S Koroškega) dne 28. aprila. (Raznoterosti.) Ves mesec marec in april imeli smo na Koroškem nenavadno sušo. Zato kaže žito kakor krma prav slabo in v mnogih krajih se boje prav velikega pomanjkanja. Velika suša je nekaj vzrok tudi velikim požarom, kateri so bili v zadnjem času na Koroškem. Dne 27. marca pogorela je vas Bukovje blizu Doberlevasi in sicer 14 hiš. Tudi živine je ostalo v ognju. Škode je 28.000 gl., od tega zavarovanih le 6000 gl. — Velik požar je vpepelil dne 29. marca Nemški Bleiberg, kjer je pogorelo 36 hiš in 16 gospodarskih poslopij. Zažgal je neki fant, ko je kadil na skednju! — V Selu pri Podkrnosu je pogorelo dne 3. aprila 5 hiš in 4 gospodarska poslopja. Tudi v premnogih drugih krajih so bili večji ali manjši požari. — Velik del gozda (nad 80 oralov) pogorel je dne 23. t. m. blizu Čajne ob Dobraču v Ziljski dolini. Dan pozneje je gorelo na Brdu pri Šmohoru, kjer je pogorelo 10 hiš, cerkev, šola in farovž. Tudi 4 letno dete je zgorelo. Novo cerkev so slovesno blagoslovili v St. Petru nad Velikovecem. — Svetli cesar so odlikovali gozdarja Fr. Tihoto v Celovcu s srebrnim križcem s

krono za zasluge, ker služi že 50 let družini kneza Rosenberg.

(Zahvale.) Od več strani nam dohajajo zahvale nekaterim gospodom, ki so podpirali slovenske romarje. Iz dna srca zahvaljajo vsi romarji prevz. kneza in škofa labodskega, ki jih je v sv. Petra cerkvi obhajal in kot Slovence predstavljal jih sv. četu. V najlepšem spominu ostane vsem očetovskoprijazni in ljubeznivi slovenski vladika. V prvi vrsti zahvaljajo vsi brez razločka tudi č. g. Igo. Zituška, ki je skoraj mesec dni skrbel samo za romarje, piščo kalipot, svetujoč, iščeč stanovanja i. t. d. V kolikor se naši ljudje sploh dajo vrediti in voditi, vrejeval in vodil jih je imenovani gospod. Romarji se poleg njega spominjajo hvaležno tudi č. g. Janeza Oblaka, ki je spreten v laškem govoru, kjer je bilo treba, tolmačil in pomagal in č. g. Jan. Almana, ki je v Loreti v lepi domači besedi romarjem govoril in njemu izročeni oddelek tako modro vodil. Še več drugih gospodov imenujejo zahvale; da pa ne natisnemo vsake posebe, zahvaljamo navedene in druge, ki so podpirali naše romarje, natem mestu najpristrčneje: Bog plačaj!

(Slovenec župan v Ameriki) Iz Red Jacketa Mich., 13. marca, poroča „Amerik. Slovenec“, da so se ondi vršile mestne volitve. Prezidentom (županom) izvoljen je bil g. Peter Rupe, naš rojak, rodom Dolenjec. Dobil je 423 glasov in ni ga imel protivnika. Ta čast doletela je njega sedaj že tretji pot. Bil je on namreč tudi minolo leto župan, in pa leta 1875, ko ga je 200 volilcev posadilo prvokrat na stol predsedniški. Med mestnimi obeti sedeti želel je tudi nekdo drugi naših junakov — vendar spodrsnilo mu je, najbrže je imel premalo nakovane črevlja. Ostal je s 133 glasovi v častni manjšini. In sedaj bode moral kupiti nasprotniku še povrh nov, najfinejši klobuk, ki se tukaj sploh more dobiti. Kaj vse stava ne napravi! Gotovo sibode pa dobro zapomni, da le z na oestro podkovanimi konji se srečno vozi in pride čez Gorjance. Ako i njega ta šola izuči, potem smemo še upati, da bode kedaj vžival „mastne mestne žgance“.

Loterijske srečke.

Dunaj 22. aprila:	60,	23,	90,	70,	6.
Gradec, 22. aprila:	45,	61,	73,	45,	85,
Lina, 29. aprila:	24,	56,	69,	60,	46
Trst, 29. aprila:	6,	35,	53,	45,	73.

Tržne cene v Ljubljani

dne 29. aprila.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšeni v m. st.	8	50	Speh povejen, kgr.	—	66
Reh.	6	50	Surovo maslo,	—	82
Jedmen.	6	49	Jajce, jedno	—	2,
Oves.	7	—	Mleko, liter	—	11
Ajda.	9	—	Goveje meso, kgr.	—	64
Proso.	6	—	Telčeje	—	60
Koruz.	6	50	Svinjke	—	64
Krompir.	2	86	Kostranove	—	40
Leča, hkti.	14	—	Pisanee	—	80
Grab.	14	—	Golob	—	20
Pislo.	9	—	Seno, 100 kgr.	3	40
Maslo, kgr.	1	—	Slama,	—	2
Mast.	—	70	Drva trda, 4 kub. mtr.	6	50
Speh sveč.	—	66	„ mehka,	—	5

Prihaja številka „DOMOLJUBA“ izide dni 18. maja 1893 zvečer.

Lipovka. Nепrestanim kemičnim razkrojitvam se je posrečilo, pridobiti pristni vonj označene rastline. Svetovnomnana tvrdka J. G. POPP, c. in kr. avstr. ogerska in kralj rumunska založna tovarna vonjav in dišečih snovij uporabila je znamenito pridobitev v prirjevanje raznih proizvodov, in sicer: kot parfum „Lilas de Perse“, za milo „Savo au Lilas de Perse“, za dišečo vodo „Eau de Toilette au Lilas de Perse“, za prašek „Poudre impériale au Lilas de Perse“. Po teh predmetih običinstvo radi izredno prijetnega vonja mnogo povprašuje in pogosto naroča. Dotoni so v vseh prodajalnicah vonjav v Ljubljani.

45 let na dobrem glasu!

C. in kr. avst-ogr. in kr. gršk. zobnega zdravnika

dr. Poppa anatherinova ustna voda

najprijubljenejša in najboljša ustna voda na svetu, jeman pri ustnih in zobnih bolečinah, in pri istobani rabi z dr. Poppa zobnim praškom ali zobne paste ohrani zdrave in lepe zobe.

Gosp. dr. J. G. Poppa, c. in kr. avst-ogr. in kr. gršk. dvorn. zobn. zdravn. na Dunaju. 51 16-2

Srečni uspehi, katere sem skušal sam in katere so skušali najbolniki, ki so rabili anatherinovo ustno vodo, mi naklajajo dolžnost, da kot zdravnik izjavim, da sem je večkrat priporočal ne le kot najboljšo med znanimi zobje ohranjujočimi sredstvi, temveč tudi kot varovalno sredstvo proti pogostim ustnim boleznim, o katerih se večkrat toži, in isto še vedno kar najtopleje priporočam.

Slovene toaletne specialitete dr. J. G. Poppa, c. in kr. avst. in kr. grškega dvornega zalagatelja, na Dunaju, mesto, Berggasse 2, prodajajo: V Ljubljani: G. Piccoli lek., W. Mayer, lek., J. Svoboda, lek., U. pl. Trnkóczy, lek., J. Grecl, lek., Ed. Mahr, parf. K. Karinger, V. Petričič, J. S. Benedikt; v Ormožju: J. Blak, lek.; v Idriji: J. Wario, lekar; v Kamniku: J. Močnik, lek.; v Kečevju: J. Braune, lek.; v Kranju: K. Šavnik, lek.; v Krškem: Fr. Bömches, lek.; v Lutju: J. Beneš, lek.; v Metliki: Fr. Wach, lek.; v Novemestu: F. Haika, lek.; v Postojni: Fr. Baecarich, lek.; v Radovljici: A. Roblek, lek.; v Škofljoki: J. Zenatti, lek.; v Trebnju: J. Ruprecht, lek.; v Vipavi: A. Gulielmo, lek. in vse lekarst. draguerije in parfumerije v Avstro-Ogerski.

Vzamejo naj se le dr. Poppa izdelki.

Na Najvišje povelje Nj. c. in kr. apostolskega veličanstva. Bogato oskrbljena po c. kr. ravnateljstvu loterijskih dohodkov zajamčena

XVI. državna loterija

za skupnovojaske dobrodelne namene.

3136 dobitkov v skupnem znesku 170.000 gl. in sicer: 1 glavni dobitek s 50.000 gl., z dvema predbitkoma in dvema podobitkoma s 500 gl., 1 glavni dobitek s 30.000 gl., z 1 predbitkom in 1 podobitkom po 250 gl., 2 dobitka po 10.000 gl., 10 dobitkov po 1000 gl., 15 dobitkov po 500 gl., 100 dobitkov po 100 gl., naposed serijski dobitki v skupnem znesku 30.000 gl. — Žrebanje se bo vršilo neposredno do 22. junija 1893. — Srečka stane 2 gl. avst. velj.

Podrobnejša določila ima igralni načrt, ki se dobiva brezplačno s srečkami pri oddelku za državne loterije Dunaj, L. Riemergasse 7, II. Stock, im Jakoberbhofe, kakor tudi po mnogih prodajalnicah. — Srečke se pošiljajo poštno prste.

Na Dunaju, v marcu 1893. 47 6-3

C. kr. ravnateljstvo loterijskih dohodkov,
oddelek državne loterije.

Mošt!

Ne kupite inozemskih re-
ep-
tov za mošt, kajti so mnogo
predragi in tudi ne popo-
ni.
Kdor hoče **dobro in zdravo**

domačo pijačo

sam narediti, naj gre h

vanu **Sajovitzu,**

v **Gradcu, Murplatz št. 1.**

"**Schwarzen Hund**"
(Schwarzen Hund)

tam dobi vse stvari in veljajo
za polovnjak z receptom od
gl. 5 50 višje. 34 5-3

Po izrekih in po dopisih so
mnogi kupovalci gospoda **Ja-
nosa Sajovitza z njegove-
vim receptom za mošt** jako
zadovoljni, kajti dobe **odlični**
mošt za **nizki** denar.

Ölzova kava

priznana najboljša in najizdat-
nejša dodaja kavi se dobiva v
glavni zalogi za Kranjsko pri
M. Wagnerjevi vdovi v
Ljubljani, in v vseh špicerjskih
in konsumnih prodajalnicah.

Sveže vjete postvri

(forele) kupi vsaki dan in v
vsaki množini 41 (2-2)

Gustav Treco,

Koliz j prtilično, vrata 9.

Postvri se lahko prineso
brez da se plača vžitinska na-
klada, transito v Kolizej.

Jedino pristna

Kneippova sladna kava bratov Oelz

v rudečih štirioglatih zavitkih
se dobiva v Ljubljani pri **M.
Wagnerjevi vdovi** in v vseh
špicerjskih in konsumnih pro-
dajalnicah. 29-4

Na prodaj je

hiša

z lepim vrtom, njivami in senočetmi. Hiša je nova, v naj-
lepšem kraju v **Škofji Loki**, pripravna za krmo, kupčijo,
pa tudi za penzioniste. — Več se izve pri lastniku **Franco**
Fajkarju v Škofji Loki št. 19. 189 3-3

Zidarje in težake

vsprejemlje takoj

Henrik A. Schneidhofer,

36 5-3

zidarski mojster v Trbovljah.

Zgoščeni, kri čisteči

sarsaparilla-sirup

kateri prireja lekarnar **J. Herbabny** na Dunaji
sestoji iz povsem **neškodljivih** rastlinskih snovi, oso-
bito še iz sokov **sarsaparilla-**
rastline, priznane najbolj učink-
kajoče za čiščenje krvi. Ta
sirup **pospešuje** slast do jedi,
očisti kri, odstranjuje za-
basanje, **razkrojuje** zavžitev
jedila ter sploh **okrepčuje** pre-
bavila.

Cena steklenici 85 kr., po poš-
ti 15 kr. več. 54 12-1

Vsaka steklenica ima varstveno znamko.

Osrednja zaloga za provincije

na **Dunaju, lekarna „zur Barmher-
zigkeit“**

J. Herbabny-ja, 7-1, Kaiserstrasse 73 75.

Dobiva se v največ lekarnah.

Najboljši in najcenejši poljski mavec

== (gyps) ==

dobi se pri meni

Adolfu Kreuzberger-ju

v **Kranju,**

kojega izkoplujem v lastni jami na plavžu pri Je-
senicah. Moj mavec ima v sebi po analizi gospoda
profesorja **Knapitscha** v Ljubljani 93⁴⁴ odstotkov
žveplenokislenega apnenika.

Konkurenca torej ne more postreči z boljšim
in cenejšim mavcem 55 1

Pri nizki **Ign. Žargi** Pri nizki
ceni. ceni.

v **Ljubljani sv. Petra cesta 4**

priporoča slavnemu občinstvu bogato svojo zalogo
najraznovrstnejšega

drobnega (kramarskega)
blaga, potrebščin za šivilje in
krojače, najboljšega perila, ple-
tenine, posamentrije in mod-
nega blaga. 213 10-3

Velika izbira najraznovrstnejših krasnih

šopkov in vencev

vse po najnižji tovarniški ceni.

Zaloga mehkih in trdih klobukov

od 70 kr. do 3 gl. 20 kr. najfinjši.

Z najboljšim vspehom se rabi v mnogih hlevih
vše nad 40 let pri pomanjkanji ješčosti,
slabem prebavljenju, v pridobitev bolj-
šega mleka in v izdatnejši meri.

Kwiszdova
Korneuburška
živinoredilna štupa
za konje, svedo in ovce
Cena škaličel 70 kr., škaličel 35 kr.

Dobiva
se v vseh
lekarnah in
drožerijah države
Avstro-Ogerske.

Gla'no zalogo ima

Franco Ivan Kwiszda,

e. in kr. avst. in kr. rumunski dvorni zagigatelj,
lekarnar v **Korneuburgu** pri **Dunaju.**

Paziti je na varstveno znamko in na ime

Kwiszdova korneuburška
živinoredilna štupa.

2 zlati, 13 srebrnih
medalij.9 častnih
in priznanih listin.**Kwizdov restitucijski fluid**
voda za umivanje konj.

Steklenica velja 1 gl., 40 kr. a. v.

Vie nad 30 let z najboljšim vspedom v rabi v mnogih
dvornih hlevih, v znamenitejših zasebnih in vojaških
hlevih, okrepuje pred in ojačuje po velikih naporih,
pri izpahnenji, otrplosti itd. ter ojači konja za
izredno težko vojnjo in tek.Dobiva se v lekarnah in prodajal. zdravilnih sredstev.
Pri nakupovanju pazi naj se na varstveno znamko ter
zahteva izrecno**Kwizdov restitucijski fluid**

Glavno zalogo ima

France Ivan Kwizda,c. in kr. avstr. in kralj. rumunski dvorni založ., okrož. lekarnar
Korneuburg pri Dunaju. 45 81**Mnogo tovarnarjev je**kateri rabijo **karbolinej** za varstveno sredstvo proti
vsakovrstnim mrčesom, gnilobi in trohnobi lesa, hišni
in zidni gnilobi; mokrim stenam i. t. d. Toda edin
Barthelov originalni združuje v sebi ona dva
karbolinej svojstva, katera stavimo
do takega varstvenega sredstva. Hkrati daje orehovo-ru-
javni plesk lesnim predmetom, katerim prisvaja 3 do 4 letno
daljno trajnost. Prospekt zastoj. 38 (10-3)**Vsak poskus** jamči trajno naročevanje. 5 kilo poštni za-
boji 1 gl. 30 kr.Glavno zalogo ima **tvrdka BRATA EBERL**
v Ljubljani.

Mali troški, velik vspen in dobiček.

Mihael Barthel in drug, Dunaj, X., Kepplerasse 20,
Ustanotlj. l. 1781.

Občuje se slovenska pismeno in ustno.

10-9

Anton Kersnič, s
ključavničar v Hrovači pri Ribnici,se priporoča predst. duhovščini in sl. občinstvu za na-
pravo dobrih in trpešnih štedilnih ognjstô (sparherdov),
okov za vsakovrstne stavbe, za popravo vsake baše
strojev za kmetijstvo in šivanje, in turnskih ur, napravo
tehnilo (vag). Popravi tudi stare prelahke uteže. Izde-
luje grobna omrežja (Grabgitter) po načrtih, in razna
cerkvena v to stroko spadajoča dela v poljubnih slogih.
Cene so nizke, delo ukusno.Pri zlatem drž.
jabolku.**J. PSERHOFER**Zam goldenen
Retschappfel. 11 (12-7)

lekarnar na Dunaju, I., Singerstrasse 15.

Kri čistilne kroglice, poprej **univerzalne kroglice** imenovane, so staro-
znano zdravilno sredstvo. — Že mnogo desetletij so te kroglice splošno razširjene, mnogi zdravniki jih
zapisujejo, in malo je rodbin, v katerih ni male zaloge tega izvrstnega domačega zdravila. — Od teh kroglic
velja: 1 škatljica s 15 kroglicami 21 kr., 1 zavoj s 6 škatljicami 1 gl. 5 kr., pri se-
frankovanej pošiljavi po povzetju 1 gl. 10 kr. — Če se naprej pošlje denar, velja s poštnine proti
pošiljateljico: 1 zavoj kroglic 1 gl. 25 kr., 2 zavoja 2 gl. 30 kr., 3 zavoji 3 gl. 35 kr., 4 zavoji
4 gl. 40 kr., 5 zavojev 5 gl. 20 kr., 10 zavojev 9 gl. 20 kr. (Menj nego jeden zavoj se ne more
odposlati.) — **Prosi se, da se zahtevajo izrecno Pserhoferja kri čistilne krog-**
lice in gleda na to, da ima vsaka škatljica na pokrova na navodilu za rabo stoječi imenaki
pečat **J. Pserhofer** in sicer v rdeči barvi.**Balkam za ozebljine i. Pserhoferja**, 1 lonček 40 kr., s frankovano pošiljateljico 65 kr. —
Trpotčev sok, proti kataru, bripavosti, krčevitemu kašlju itd. 1 steklenica 50 kr. — **Ameriška**
maša za protin, 1 gl. 20 kr. — **Prašek proti potenju nog**, škatljica 50 kr., s frankovano
pošiljateljico 75 kr. — **Balkam za gušo**, 1 flakon 40 kr., s frank. pošilj. 65 kr. — **Zdravilna**
esenca (Praške kapijice), proti sprijenemu želodcu, slabej prebavljivosti itd. 1 steki. 23 kr. —
Angleški čudezni balzam, 1 steklenica 50 kr. — **Fijakarski prašek**, proti kašlju itd. 1 škatlja
35 kr., s frankovano pošiljateljico 60 kr. — **Tannochinin-pomada**, **J. Pserhoferja**, najbolje sredstvo
za pospeševanje rasti las, 1 škatljica 2 gl. — **Univerzalni oblitj.** prof. Steudela, sredstvo
primerno ranam, oteklinam itd. 1 lonček 50 kr., s frank. pošilj. 75 kr. — **Univerzalna čistilna**
sol A. W. Bullrich-a. Domaše zdravilo proti posledicam slabega prebavljanja, 1 pak. 1 gl.
Razen tukaj omenjenih izdelkov ima še vse v avstrijskih časopisih naznanjene tu- in inozemske
farmaceutične specialitete in se vsi predmeti, ki bi jih ne bilo v zalogi, na zahtevanje točno in po ceni
preskrbe. — **Pošiljajve po pošti** zvrše se najhitreje proti predpošiljateljici zneska, velja pa tudi
proti povzetju. — **Če se denar naprej pošlje (najbolje po poštnaj nakaznici), je poštnina**
dosti nižja, nego pri pošiljateljicah s povzetjem.
Zgoraj imenovane specialitete dobivajo se tudi v Ljubljani pri **G. Piccolli-ju**.**Jermena za stroje**iz najboljšega jedratnega usnja, vsake širokosti, dolgoti in debeloti, dalje
Jermenje 24 (6-5)
za živati, vezati, za cepce, gajale in blače po čuda nizki ceni izdelajo
in priporoča**Anton Košir,**Ceniki se franko
razpošiljajo.Kolodvorske ulice št. 24, v Ljubljani
poleg južnega kolodvora.**zadnja cena****R. Miklauc**

v Ljubljani, Špitalske ulice šte. 5.

Zaloga vsake baše

**gvantnega blaga za moške
in ženske** 72 9-5kakor tudi vse vrste koca, kovtre, srajce,
jope, nogovlice, svilene in cajgaste rute itd.**po najnižji ceni.****zadnja cena.****POVESTI****IV. zvezek:**
Andrej Kalanizšel je ravnokar ter se dobiva komad
20 kr., po pošti 23 kr. v Katoliški
Bukvarni in Tiskarni v Ljubljani.
— Tudi III. zvezek je še v zalogi.

10-9

Anton Kersnič, s
ključavničar v Hrovači pri Ribnici,se priporoča predst. duhovščini in sl. občinstvu za na-
pravo dobrih in trpešnih štedilnih ognjstô (sparherdov),
okov za vsakovrstne stavbe, za popravo vsake baše
strojev za kmetijstvo in šivanje, in turnskih ur, napravo
tehnilo (vag). Popravi tudi stare prelahke uteže. Izde-
luje grobna omrežja (Grabgitter) po načrtih, in razna
cerkvena v to stroko spadajoča dela v poljubnih slogih.
Cene so nizke, delo ukusno.Pri zlatem drž.
jabolku.**J. PSERHOFER**Zam goldenen
Retschappfel. 11 (12-7)

lekarnar na Dunaju, I., Singerstrasse 15.

Kri čistilne kroglice, poprej **univerzalne kroglice** imenovane, so staro-
znano zdravilno sredstvo. — Že mnogo desetletij so te kroglice splošno razširjene, mnogi zdravniki jih
zapisujejo, in malo je rodbin, v katerih ni male zaloge tega izvrstnega domačega zdravila. — Od teh kroglic
velja: 1 škatljica s 15 kroglicami 21 kr., 1 zavoj s 6 škatljicami 1 gl. 5 kr., pri se-
frankovanej pošiljavi po povzetju 1 gl. 10 kr. — Če se naprej pošlje denar, velja s poštnine proti
pošiljateljico: 1 zavoj kroglic 1 gl. 25 kr., 2 zavoja 2 gl. 30 kr., 3 zavoji 3 gl. 35 kr., 4 zavoji
4 gl. 40 kr., 5 zavojev 5 gl. 20 kr., 10 zavojev 9 gl. 20 kr. (Menj nego jeden zavoj se ne more
odposlati.) — **Prosi se, da se zahtevajo izrecno Pserhoferja kri čistilne krog-**
lice in gleda na to, da ima vsaka škatljica na pokrova na navodilu za rabo stoječi imenaki
pečat **J. Pserhofer** in sicer v rdeči barvi.**Balkam za ozebljine i. Pserhoferja**, 1 lonček 40 kr., s frankovano pošiljateljico 65 kr. —
Trpotčev sok, proti kataru, bripavosti, krčevitemu kašlju itd. 1 steklenica 50 kr. — **Ameriška**
maša za protin, 1 gl. 20 kr. — **Prašek proti potenju nog**, škatljica 50 kr., s frankovano
pošiljateljico 75 kr. — **Balkam za gušo**, 1 flakon 40 kr., s frank. pošilj. 65 kr. — **Zdravilna**
esenca (Praške kapijice), proti sprijenemu želodcu, slabej prebavljivosti itd. 1 steki. 23 kr. —
Angleški čudezni balzam, 1 steklenica 50 kr. — **Fijakarski prašek**, proti kašlju itd. 1 škatlja
35 kr., s frankovano pošiljateljico 60 kr. — **Tannochinin-pomada**, **J. Pserhoferja**, najbolje sredstvo
za pospeševanje rasti las, 1 škatljica 2 gl. — **Univerzalni oblitj.** prof. Steudela, sredstvo
primerno ranam, oteklinam itd. 1 lonček 50 kr., s frank. pošilj. 75 kr. — **Univerzalna čistilna**
sol A. W. Bullrich-a. Domaše zdravilo proti posledicam slabega prebavljanja, 1 pak. 1 gl.
Razen tukaj omenjenih izdelkov ima še vse v avstrijskih časopisih naznanjene tu- in inozemske
farmaceutične specialitete in se vsi predmeti, ki bi jih ne bilo v zalogi, na zahtevanje točno in po ceni
preskrbe. — **Pošiljajve po pošti** zvrše se najhitreje proti predpošiljateljici zneska, velja pa tudi
proti povzetju. — **Če se denar naprej pošlje (najbolje po poštnaj nakaznici), je poštnina**
dosti nižja, nego pri pošiljateljicah s povzetjem.
Zgoraj imenovane specialitete dobivajo se tudi v Ljubljani pri **G. Piccolli-ju**.

Podfosfornasto-kisl apneno-železni sirup

prireja lekarničar Julij Herbabny na Dunaji.

Ta iz 22 let z največjim uspehom rabljeni, od mnogih zdravnikov najbolje priznani in priporočani prsni sirup raztaplja sluz, upokojuje kašelj, pomanjšuje pót, daje slast do jedi, pospešuje prebavljanje in redilnost, telo jači in krepi. Železo, ki je v sirupu v lahki si privajajoči obliki, je jako koristno za narejanje krvi, raztopljive fosforno-apnene soli, ki so v njem, pa posebno pri slabotnih otrocih pospešujejo narejanje kostij. Cena steklenici Herbabnyjevega apneno-železnega sirupa je 1 gld. 25 kr., po pošti 20 kr. več za zavijanje. (Polovičnih steklenic ni.)

Svarilo! Svarimo pred ponaredbami, ki se pojavljajo pod enakimi ali podobnimi imeni, a so vendar posvoji sestavi in svojem učinku popolnoma različne od našega originalnega 22 let obstoječega podfosfornasto kisllega apneno-železnega sirupa. Zahteva naj

te sorej vselej izrečno Herbabnyjev apneno-železni sirup. Pazi naj se tudi na to, da je zraven stoječa oblastveno protokoliрана varstvena znamka na vsaki steklenici in prosimo, ne dajte se zapeljati niti z nižjo ceno, niti z družimi pretvezami, da bi kupili kake ponaredbe! 473 20-20 83 6-10

O srednja razpošiljalnica za provincaje: na Dunaju, lekarna „zur Barmherzigkeit“ JULIJA HERBABNY-ja, Neubau, Kaiserstrasse 75. Prodajajo ga gospodje lekarničarji: v Ljubljani J. Svoboda, Gab. Piccoli, Ubald pl. Trakóczy, W. Mayr; dalje ga prodajajo v Celju: J. Kupferschmid, Baumbachovi dediči; na Reki: J. Gmeiner, G. Prodaw, A. Schindler, Ant. Mizzam, lekarničar. F. Predam, M. Mizzam, dr. g.; v Brezjah: A. Ruppert; na Sovodjem (Gmünd): E. Müller; v Celovcu: W. Thurnwald, P. Birnbacher, J. Kommetter, A. Egger; v Novem mestu: A. pl. Sladoviz; v St. Vidu: A. Reichel; na Trbižu: A. Siegl; v Trstu: E. Zanetti, A. Suttina, B. Biasoletto, J. Seravalle, E. v. Leutenburg, P. Prendini, M. Ravasini; v Beljaku: F. Scholz, dr. E. Kumpf; v Ormožju: J. Blažek; v Velikovecu: J. Jobst; v Wolfsbergu: J. Huth.

Zaspanje izključeno! Cena gld. 1-85 s kodrom 3 gld. s cifernico svetečo se

po noči, 40 kr. več. — 6 komadov unjaskih budiljnik poštine prosto na vsako pošto postajo gld. 10-50.

Novost! 4oglatna kasetna oblika, nikelo okrovje pozlačeno, bogato cizelovano, skoro 28 cm. visoko, ura budilnica z bitjem $\frac{1}{2}$ in $\frac{1}{4}$ ure, cena gld. 7.—, brez bitja gld. 5.—. — **Ku-kučna ura**, bitje $\frac{1}{2}$ in $\frac{1}{4}$ ure, 50 cm. dolgosti, izrezljana smarica, koščeno kazalo in številke, cena 7 gld. Kukovica, prepelica in repetiranj, dolgost skoro 1 m., bogato zrezljano gld. 18 50. **Kovinska trpežna remontir ura za gospode** odkrita, masivno novost, brno okrovje 4 gld., z dvojm okrovom 6 gld. **Zakonski prstani**, 14karatni, po 4 gld., močni 5 gld. komad. 43 10-10

EML MYER, Dunaj, I., Schottenring 33.

Tovarniški ceniki zastoj. 3

Vse proti dveletnemu jamstvu.

Najboljši

mavec (gips)

dobi se

najceneje iz glavne zaloge pravega dovskega mavca

pri

Ivanu Majdiču

v Kranju.

OPAZKA. Z ozirom na to, da se je od strani konkurence širila vest, da je njen mavec mnogo boljši ali vsaj popolnoma enak mojemu, poslal sem uzorce obah mavecev c. kr. kmetijskemu kemičnemu preiskovalnemu zavodu na Dunaj. Ta zavod mi z dopisom z dne 13. t. m. uradno potrjuje, da je moj dovški mavec za 22 odstotkov boljši kot oni konkurence iz Jesenic. Sploh pa je moj mavec (preje pod imenom Železnikarjev) že nad 40 let tu kot najboljši priznan.

Zaupni mož v vsakej fari.

Velevažno, čez četrto stoletja obstoječe, povsod izvalredno zaupanje in spoštovanje vlivajoče denarstveno podjetje (poročtveni zaklad znaša čez 20 milijonov kron), čegar glavni sedež je na Dunaji, koje je cesarsko kraljevno privilegirano ter je pod vrhovnim nadzorstvom visoke a. kr. drž. vlade in čegar vsestransko priznano blagonosno delovanje se razteza po vseh pokrajinah naše avstrijske domovine, pooblašča v vsakej fari po jednega zaupnega moža z nalogo pospeševati večje razširjenje tega podjetja v dotičnem kraju. 43 (10-2)

Razumne, šislane in v denarstvenem obziru popolno zaupanje vlivajoče osebe, koje si želijo pridobiti vedno rastoči postranski zaslužek za mnogo let, blagovoltijo naj pod znanako „20191. Graz postlagernd“ več poizvedeti.

Zlata kolajna. Bruselj 1892.

Najboljše sredstvo za
želodec,

katero želodec in opravi
prebavnih delov života krepi
in tudi odprt život pospekuje, je

tinktura za želodec,

katero pripravi

Gabrijel PICCOLI,

lekar pri „angelju“

v Ljubljani na dunajski

5 12-5 cesti

Cena 1 stekl. 10 novcev.

(1) ————— 50—14

Izdelovatelj razprodaja to tink-
turo v zabojčkih po 12 steklenic
in več. Zabojček z 12 steklenic stane gl. 1.30; s 24
gl. 2.60; s 36 gl. 3.84; s 44 gl. 4.26; 55 steklenic
tehta 5 kg s poštno težo in velja gl. 5.26; 110 stekl.
gl. 10.30. Poštnino plaša vedno naročnik.

France Čuden preje Geba

URAR

v Ljubljani. Slonove ulice št. 11

prigovora slavn. občinstvu, posebno pred. duhovščini največje svoje
zalogo zlatih, srebrnih in nikelnastih

švicarskih
žepnih ur

po najnižjih cenah, vsakovrstnih

stenskih ur in
ur budilnic

veritice, prstanov, uhanov
in vseh v to stroko spadajočih
predmetov.

Popravila izvrši točno in
natančno, poštna maročila pre-
skrbuje hitro. — **Cenike** po-
šilja brezplačno po pošti, v istih
popisane so natančno ure in je
označen čas jamebnja za tra-
nost in trpežnost blaga. — Za-
menjuje stare ure in druge
svari. 26 (20-5)

Zamenjavam tudi stare srebrne ure. 25

**Vsi stroji za kmetijstvo
vinarstvo in meštartstvo!**

Mlatilnice, vitla, trizere
butne mline z lis
resalnice za hrano
Automatični
aparati proti plesenjari
Mlatilnice za vino
tlačilnice za sadje
mline za majo
predmete za kmeti, sesalnice za vse namene, kmeti v
obči vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in meštartstvo
ruskija v najprejnih, najboljših konstrukcijah

IG. HELLER, DUNAJ
BWF 22 Praterstrasse Nr. 78. 79

Način izdelave kmetijskih strojev in njihovih delov
Najboljše stroje — Jamstvo. — Straj se daje na postaloje.
Cene se se stroje izdajo! Prokorporacija strojev postoj!

35 15-3

Zal. A. Solbring. Lipsija. Novomesto.

Našrt in obdelava C. Opltra.
Enajst oddelkov, obsevajajo:
I. Nemčija — II. Avstro-Ogersko — III. Švico
— IV. Francijo — V. Italijo — VI. Belgijo
in Holandijo — VII. Švedijo in Norveško
— VIII. Danijo — IX. Vel. Britanijo. —
X. Španijo in Portugal — XI. Rusijo in
spodnje podonavske države.
Popolno v 35 izdajah k 60 kr.
Dobit so v vseh knjigarnah. 75.5

**Zdrav, čvrst
delavec**

kamnosek in zidar ob enem, dobi celoletno,
trajno delo v tovarni blizo Ljubljane.
Natančneje pové upravništvo „Domoljuba.“

Neobhodno potrebno za vsako gospodinjstvo je
Kathreiner-jeva Kneipp-a sladna kava

z okusom navadne kave. Ta kava daje to nedosežno prednost, da
se škodljivemu vživanju namešane ali s surogati pomešane navadne kave
lahko odrečemo in dobimo okusnejšo, pri tem pa še zdravejšo in
redilnejšo kavo. — Nепrekosljiva kot dodaja navadni kavi. — Po-
naredeb se skrbno izogibaj. — 1/2 kilo 25 kr. — Dobiva se
povsod.

Pristno samo v belih zavrtkih s podobo župnika
Kneippa kot varstveno znamko. 10 (24-7)

V Kovorji pri Trilcu iz-
praznjena je služba
cerkvenika in orgljarca.
Prihodki niso slabi Kdor lah
sprejeti to službo, naj se ja-
meno ali osebno pri dotičnem
župniku oglasi.
Lorenc Kristič,
župnik.
53 1